

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14233/2022
23.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Биљанић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 1939/21 од 07.06.2022. године, у седници већа одржаној 23.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Краљеву Гж 1939/21 од 07.06.2022. године и предмет **ВРАЋА** Апелационом суду у Крагујевцу на одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1770/20 од 14.09.2021. године

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 1939/21 од 07.06.2022. године, одбачена је, као неблагоприятна жалба тужене изјављена против пресуде Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1770/20 од 14.09.2021. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. у вези члана 420. ст. 3. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужене основана.

Према стању у списима, пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1770/20 од 14.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете услед изгубљене зараде због губитка радне способности, за период од 01.01.2020. године до 30.04.2021. године, исплати износ од 51.085,72 динара, са законском затезном каматом од 27.05.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете у облику будуће новчане ренте, исплаћује сваког 1. до 5. у месецу за претходни месец износ од 15.062,43 динара почев од 01.05.2021. године па убудуће, док за то постоје законски услови. Ставом трећим изреке, одређено је да се

овом пресудом мења пресуда Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 820/19 од 20.11.2019. године у ставу првом изреке и да се обуставља исплата ренте по тој пресуди, односно по решењу јавног извршитеља Зорице Селечанин из ... ИИ ../20 од 06.07.2020. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.420,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

У поступку одлучивања о жалби тужене изјављеној против наведне пресуде, Виши суд у Краљеву је оценио да је жалба неблаговремена, због чега ју је применом члана 389. став 1. ЗПП побијаним решењем одбацио. Према датим разлозима, вредност предмета спора у овој правној ствари је износ од 289.709,32 динара, па се ради о спору мале вредности, у ком је тужена жалбу изјавила након истека рока од 8 дана од дана достављања пресуде, прописаног чланом 479. ст. 3. и 4. ЗПП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда побијано решење се не може прихватити као правилно.

Тужба у овој правној ствари је поднета 23.11.2020. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 45.000,00 динара. Поднеском од 08.06.2021. године, тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева на износ од 51.085,72 динара на име накнаде материјалне штете услед изгубљене зараде тужиоца због губитка радне способности и на износ од 15.062,43 динара месечно на име новчаног потраживања које се односи на будуће давање које се понавља (рента).

У таквој ситуацији вредност захтева који се односи на будућа давања која се понављају рачуна се по њиховом збиру, на основу члана 29. ЗПП, највише до износа који одговара збиру давања за време од пет година, што је у конкретном случају износ од 903.745,80 динара. Када се том износу дода износ тражене накнаде штете због изгубљене зараде од 51.085,72 динара, сходно члану 30. став 1. ЗПП, добија се износ од 954.831,52 динара као вредност предмета спора у овој правној ствари, који очигледно прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, због чега се не ради о спору мале вредности, па се благовременост изјављене жалбе цени према члану 367. став 1. ЗПП.

Околност да је ожалбеном пресудом дата погрешна поука о правном леку није од значаја, с обзиром да се странкама у поступку не може признати мање права од права признатих законом.

Из наведених разога, на основу члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП побијано решење је укинато и предмет враћен Апелационом суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном суду за одлучивање о изјављеној жалби.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**